

a fost opera câtorva francmasoni formați în clandestinitatea primelor decenii ale secolului 19. A trebuit însă ca francezii să trăiască drama Comunei din Paris și constituirea Republicii III, pentru ca masoneria franceză să adere în totalitate la idealurile republicane.

În anii Rezistenței masoneria, interzisă

Orient al Franței și a Marii Loji Naționale a Franței. În anul următor, a fost promulgată o lege care cerea, printre altele, ca persoanelor care au avut funcții în structurile masonice să li se publice numele în "Jurnalul Oficial". Și, într-adevăr, au fost făcute publice peste 18.000 de nume de franc-masoni. Astfel francezii au descoperit că aceștia erau comercianți, funcționari, într-un cuvânt oameni obișnuiți, fiindcă doar puțini dintre ei ocupau posturi de conducere. Și încă

mente masonice recente. Serviciile le-au utilizat în diverse împrejurări, cu intenția de a ataca istoria masoneriei, pentru a demonstra influența nefastă a acesteia asupra societății.

Charles de Gaulle: "Masoneria n-a încetat niciodată să existe în Franța"

dacă francmasonii erau implicați în acțiunea de Rezistență, iar presiunea asupra lor urmărea să-i intimideze și să-i oprească să se alăture acelei mișcări. Bineînțeles că a existat și o acțiune de rezistență specific masonică, iar concluzia ar fi că francmasonii au ieșit mai puternici din cei 4 ani de război, deși numeric erau mult mai puțini. În 1944, Marele Orient număra între 5000 și 7000 de membri, pe când în 1938 numărul lor

Totul a început odată cu legea din 13 august 1940, care interzicea "societățile secrete". Nimeni nu are nicio îndoială, scrie revista franceză Historia, că prin cele două cuvinte este vizată franc-masoneria. Funcționarii au fost obligați să declare în scris că nu aparțin vreunei asociații secrete, sau dacă erau membrii uneia, se obligau să rupă orice legătură. Un act oficial din 19 august 1940 anunța « nulitatea » Marelui

ceva : nu toți erau evrei. Acest cadru legislativ a fost schimbat printr-o muncă susținută în profunzimea societății. Guvernul a fost investit la Vichy, de aceea îl numim guvernul de la Vichy. În 11 iulie 1940, Parlamentul de la Vichy a instituit Statul francez în loc de Republică, iar serviciile de la Vichy și forțele militare de ocupație din Franța au pus mâna pe arhivele obediențelor franceze, dar și pe docu-

Tot atunci a început vânătoarea masonilor aflați în diverse posturi. Operațiunea a fost condusă de Georges Moerschel, aflat în fruntea unui serviciu de 49 de oameni. Anchete, percheziții, urmăriri, supravegherea domiciliului, interogatorii, nimic nu lipsea. Arhivele Marelui Orient erau revelatoare și pline de informații, iar serviciile voiau să afle de fapt

era de 28.000. Profund traumatizată, masoneria franceză a avut nevoie de mulți ani pentru a se reconstrui. Esențială a fost însă întâlnirea lui Charles de Gaulle cu frații, în decembrie 1943. Atunci, președintele Franței libere a spus : "Noi n-am recunoscut legea de la Vichy, în consecință masoneria n-a încetat niciodată să existe în Franța".

Dan Marian